

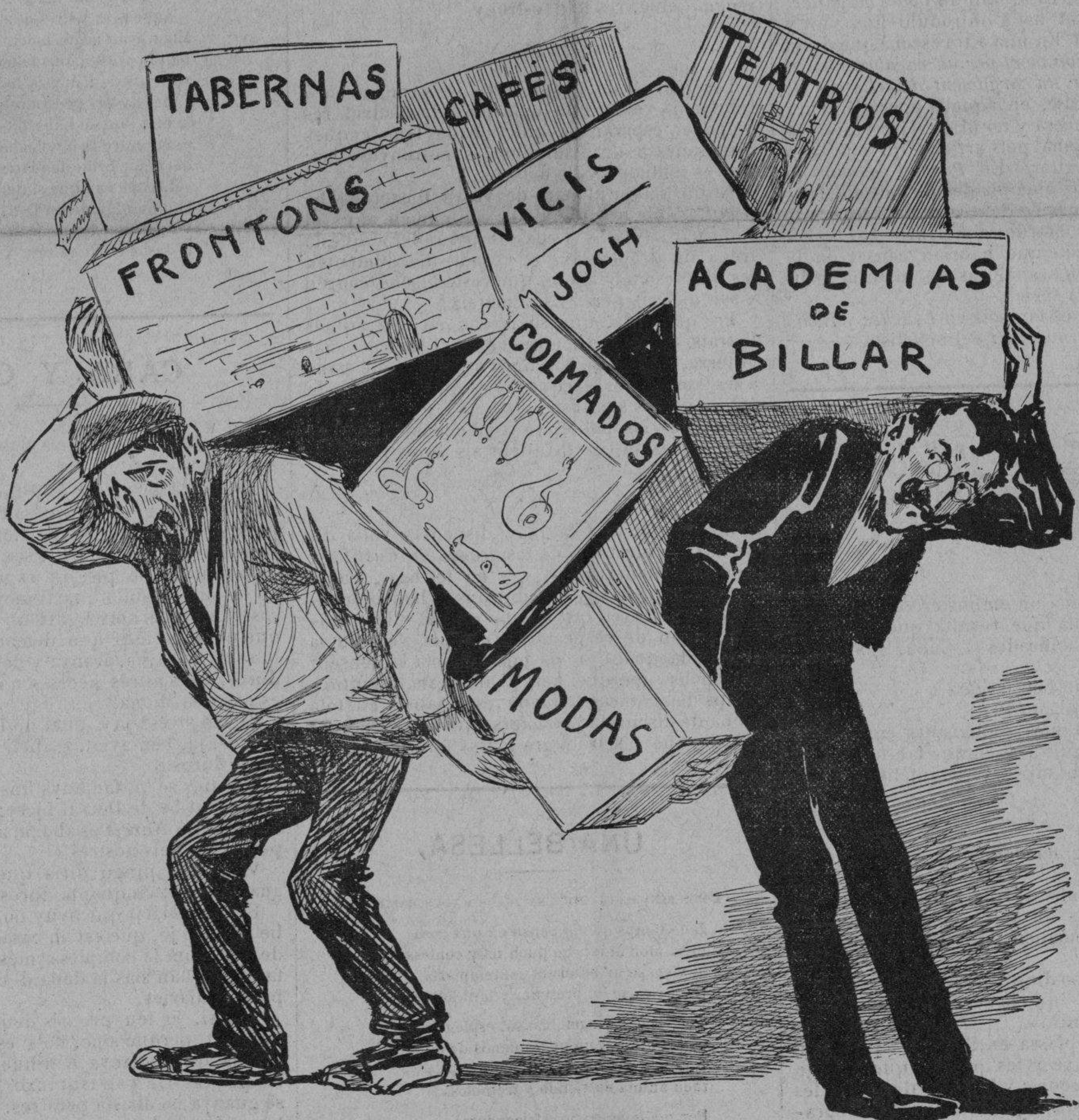

Setmanari humorístich, popular y catalá de bona mena,
DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demás llochs de venda de periódichs.
Encàrrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baixos.
Número solt, 5 céntims.---Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Una bellesa, (poesia.)—Llibertat, (poesia) per R. G. Armengou.—Cara y creu, per S. Abó.—Lo Rosinyol, (poesia) per Joseph Novi.—Hostes vingueren y de casa ens tragueren.—No sigues tontu, (poesia) per Saló.—Cartes de fora, per Barber sense «campana» y Un Tarrassench.—Epígrames, per Manel Benet y Lo Pastoret de Vilaforniu.—A la vora del foch.—Cantars, per M. Garcia Julbe.—Trenca-closcas.—Correspondencia

Ab tant pes á coll y te, es clar, que no poden sostenir á la família.

«Un tinent d' arcalde que las ha examinades m' ha dat permis.»]

Si á tot aixó-hi afegim que en cada fira venen gent de mala vida per fé 'l seu agost y corrompre al jovent y altres coses que per caritat las callo, devém reconèxer que tot deixa molt que desitjar.

Pro lo mes llastimós es, que ademés de la cangrena que cada día creix, los bons son perseguits ó tapats de boca y enmanillats per aquells farsants que 'l seu lema secret es: *Peca, Paga y Calla*, y que cuberts ab pell d' ovella guían lo remat.

Y que en lloch de dar llum donan fum.

Prou per avuy, y repetintme de V. afectíssim, soch com sempre S. S. S.

UN TARRASSENCH.

EPIGRAMES

Pels carrers de Barcelona, feya ballar una mona fa molt temps, un estrangé, y al véureho una senyoreta va exclamar:—No es boniqueta, no es gens mona, no val ré.

Al sentí aixó aquell subjecte sens faltarli á n' el respecte d' aquest modo li digué: Be es vritat que no es maqueta, mes dech dirli senyoreta qu' es mes mona que vosté.

MANEL BENET.

—Vindrás al teatre, Bernat?
—No, Peret, no puch fer gastos que 'l rey m' ha desheredat.
—¡Cóm! 'l rey?

—Si; 'l rey de bastos.

—Es un ase 'n Baltasá.
—Y tu qui ets?
—Un seu germá.

—¿Per qué tanta algarabía, tant goig y tanta alegría?
¿qu' es lo que 't passa, Rafel?
—Fill, una sort que no 's logra.
—Quina es?

—Ay, s' ha mort la sogra y ella y jo hem entrat al cel.

—¡Jaume! ¡Jaume! fuig d' aqui, corra, fuig que ve la mort.
—No hi ha por; no ve per mí, no he tingut may una sort.

Feya temps que 'n Joan tenia una doblota dolenta y un día aná á ca 'n Miquel qu' es un banquer de primera perque li descambiés.

Digué lo banquer al véurela: —A n' aquí no fem tal cosa quan la moneda es dolenta.

—Donchs qu' esborrin lo lletrero que diu «cambio de moneda».

LO PASTORET DE VILAFORMIU.

Un pare de familia, expirant, crida á sa muller y considerant lo desamparada que queda, li diu:

—Mira Elvira; ja que vas á quedar viuda dins pochos moments y ab fills petits incapassos pel guany, pots casarte ab mon amich Pere que sé de cert t' estima.

—Ay Joseph, has fet tart; estich ja compromesa ab en Pau.

EL DE LA PEPETA DE MOLLET.

Un pobre Llátzer, entra un vespre á una fonda de sisos y diu al fondista.

—¿Qué 'm daréu per sopar avuy? ..

—Tinch per darli,—respongué 'l fondista— un llús qu' estich segur que li agradará, m' apar que ha de ser boníssim.

—¿Y baratíssim? .

—Si, home sí, tan com vosté vulgui

—Sent axis serviumel desseguida, que tinch gana.

Deya una mare al seu fill:

—Noy, no t' ofenguis, pró dech dirte que ets molt lleig, no sé pas ab qui t'assembles.

—Molt natural,—contestá 'l menut tot decidit.—¿Ab qui m' haig d' assemblar sino ab vosté?... Los testos s' assemblan á les olles.

Deya un borrarxo:

—¡Sembla mentida! ningú pot figurarse lo molt que m' estiman les bestioles de casa; principalment tinch una mona y un gat que sempre están arrapats á les meves cames, á punt de ferme caurer y no 'm dexan ni de nit, ni de día.

SANTIAGO BELETA GASSULL.

CONTRA-REFRANS

Qui no te pá... no 'n pot menjá.
A bona son... bon tip de dormir.
Dels que fugen... alguns n' agafan.
Qui mal fá... no obra bé.
Qui no 'n té... 'n busca.
Qui dies passa... senyal que es viu.
Boca tancada . no put.
Beurer molt .. senyal de set.
Qui no ha caygut... millor per ell.
Qui no te seny... Deu te 'l torni.
Sempre les festes majors... son bones pe 'l golós.
Si no vols ser enganyat... no creguis res.
Qui molt corre .. bufará.
Qui molt parla... esquitxa.

CANTARS

Jo voldría ser poeta perqué ma lira galana, pugués cantar belles troves á la terra catalana.

Quatre coses en eix mon me causan un ver amor, que son: la mare, la patria, la fé y l' aymada del cor.

M. GARCIA JULBE.

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Venint de fe una cassera un día molt borrascós, vaig doná un cop de tres-dos á la soca d' un primera; rodant com una total vareig perdre un mocadó de prima-tres, molt bufó, que costava un dineral. Si cavilas un moment, lector, aquesta xarada, trobarás que á la vegada es juguet y es aliment.

FALET.

GEROGLIFICH

:: + ::

PRI

+

GITI

UN DEL MOLI.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

Ma a u o l
1 2 3 4 5 6 Nom d' home.
6 6 4 3 2 Satelit.
1 4 6 2 Animal.
1 5 6 Cosa dolça.
1 2 Part del cos.
3 Consonant.

ESCANYA VEYAS.

ROMBO

f a l
.
.
.
a n a

1.ª ratlla, Voçal.—2.ª, Efecte de la naturalesa.—3.^a, Planeta.—4.^a, Efecte de les ayguss del mar.—5.ª, Voçal.

LOGOGRIFO

. . . * . . .
. . . * . . .
. . . * . . .
. . . * . . .
. . . * . . .
. . . * . . .
. . . * . . .
. . . * . . .
. . . * . . .
. . . * . . .

Substituhir los punts per lletres que donguin totes les ratlles carrers de Barcelona y les estrelletes lo nom d' un setmanari catalá.

BARCELONI.

TARGETA

Sr. Conrat Tosglos.

Formar ab aquestes lletres lo nom d' un célebre drama catalá.

LLUISA MORGADES.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trenca-closques del número passat.

Xarada. O-li-va.

C
C U LL
C U B E LL
LL E CH
LL

Rombo.

Targeta: Palmera, Roure, Alsina.
Logogrifo numérich: Ramón.

M. Garcia Julbé: Grans mercés.—Sadrob: Probablement anirá —Barretinot de Xexa: Ho hem liegit ab gust y en farém participants als suscriptors.—Salón: Ab perdó, no es poesia de bisbe.—Trebolas: Ben trobada.—Musiu Muley: No 'l podem servir.—El de la Pepeta de Mollet: Anirá.—Barber sense campana: Anirá.—P. C. B.: Dexemho estar, si li sembla.—Un oscurantista: Es fluxet; veurém. D. S. B: Aprofitarém quelcóm, senyor Com li sembli.—Un barretinayre oloti: Si 'm vol creure, s' hi casa.—Un ratolí: Quelcóm.—U. S. D. C. A.: Un soldat de Cuba arribat ortografia no ha estudiat.—J. Busca Lo nom ne es catalá y francament, ja 'n tenim per les butxaques de castellufas.—J. P. de C.: Un altre día si Deu ho vol farém fira.

Estampa LA CATALANA. Dormitori de Sant Francesch, 5.